

Зарубінська, І. Б. Providing the aviation industry with highly qualified personnel (Забезпечення авіаційної галузі висококваліфікованими кадрами) / І. Б. Зарубінська // Економіка, фінанси, право. – 2020. – № 12. – С. 5-9.

Статтю присвячено розробленню моделі інтегрованої структурної системи для забезпечення підготовки висококваліфікованих кадрів для повітряного транспорту. Визначено основні стратегічні напрямки розвитку та успішної діяльності Національного авіаційного університету на сучасному етапі. Доведено, що формування стратегії передбачає отримання повної картини майбутнього стану авіаційної галузі та шляхів вирішення існуючих проблем. Науково обґрунтовано, що вирішення цього питання можливо шляхом детального аналізу компонентів інтегрованої системи та застосування сучасних методів управління. Науково-дослідна робота в університеті є основною складовою навчального процесу. У проведенні наукових досліджень у цих галузях беруть участь науково-педагогічні працівники, аспіранти, докторанти та значна частина студентів вищих навчальних закладів. Вчені університету проводять комплексні науково-дослідні роботи в найбільш актуальних галузях науки і техніки. В університеті діє 17 спеціалізованих рад із захисту докторських та кандидатських дисертацій за 29 спеціальностями. Економічні показники діяльності будь-якого вищого навчального закладу безпосередньо залежать від конкурентоспроможності та фінансового стану. У 2020 р. НАУ посів шосте місце в рейтингу найпопулярніших вищих навчальних закладів України за загальною кількістю заявок. За кількістю абітурієнтів, зарахованих до бюджету, він посідає п'яте місце в Україні та третє в столиці. Для професійного розвитку авіаційної галузі через сучасні економічні та соціальні умови необхідно збільшити попит на технічні спеціальності. Підготовка фахівців для професійної діяльності у контексті європейської інтеграції вимагає пошуку надзвичайних шляхів організації навчального процесу. Бо вже сьогодні ми маємо велику проблему відсутності майбутніх інженерів для авіації.

Кириленко, О. М. Aviation transport development trends in Ukraine (Тенденції розвитку авіаційного транспорту в Україні) / О. М. Кириленко, В. О. Новак, К. М. Разумова, Т. Л. Мостенська // Економіка. Фінанси. Право. – 2020. – № 12. – С. 10-15.

У статті обґрунтовано кількість пасажиропотоків різними видами транспорту за останні 40 років та проаналізовано пасажиропотік українськими авіакомпаніями. Порівнюється частка різних видів транспорту у загальному обсязі пасажиропотоків за роки незалежності України та зроблено відповідні висновки стосовно тенденцій розвитку повітряного транспорту в Україні. Доведено, що пасажирів з високим рівнем доходу залишаються основними пасажирами на внутрішніх маршрутах. Подальше зростання попиту залежатиме від зростання економіки країни, тарифної політики авіакомпаній, частоти польотів та простоти сполучень. Значне зростання пасажиропотоку в міжнародних сполученнях частково пояснюється тенденціями, що почалися у 1990 р. Після проголошення Україною незалежності імпорту товарів значно зріс, а водночас з ними – попит на закордонні поїздки. Слід також зазначити, що транспортна інфраструктура України дозволяє дістатися до будь-якої точки країни, використовуючи наземні види транспорту, які значно дешевші за авіаційні. Тому не дивно, що більшість вітчизняних авіакомпаній орієнтовані на міжнародні перевезення. Значний потенціал для розвитку міжнародних рейсів полягає безпосередньо у географічному розташуванні країни, яка здатна забезпечити високий транзитний пасажиропотік. Аналізуючи роботу центральноєвропейських аеропортів, слід зазначити, що Україна була лідером за зростанням пасажиропотоку. Аеропорти України за півроку обслуговували 10,7 млн пасажирів, що на 20% більше, ніж за аналогічний період минулого року. За кількістю перевезених пасажирів Україна посіла друге місце після Польщі – 22,3 млн пасажирів. На третьому місці Румунія – 10,5 млн пасажирів.

Головач, Т. А. Поняття корупційних ризиків / Т. А. Головач // Економіка. Фінанси. Право. – 2020. – № 12. – С. 16-19.

У статті проведено аналіз основних підходів теоретиків та аналітиків стосовно визначення поняття «корупційні ризики». Обґрунтовано позицію, що приведення поняття «корупційні ризики» до діючої нормативно-правової бази, може бути відправною точкою та прискорить і сфокусує дослідження на процесі пошуку дієвого механізму (методики) з їх виявлення. На нашу думку, центральне значення для визначення спеціального поняття «корупційні ризики» має загальне поняття «ризик діяльності». Специфічною ознакою для визначення поняття «корупційні ризики» є загальне поняття «корупція». Керуючись підходом під «корупційними ризиками» належить розуміти нормативно-правові, організаційні та інші обставини у діяльності осіб, які виконують організаційно-розпорядчі чи адміністративно-господарські функції, здійснення яких містить можливість вчинення корупційних правопорушень.

Чернишова, Л. І. Управління розвитком депозитних ресурсів банку для зміцнення його кредитного потенціалу / Л. І. Чернишова, К. П. Мунтян // Економіка. Фінанси. Право. – 2020. – № 12. – С. 20-25.

Статтю присвячено вивченню тенденцій депозитного ринку України та встановленню взаємозв'язку між депозитним портфелем банку й зміцненням його кредитних позицій. Дана тематика на сьогодні є

актуальною, оскільки забезпеченість депозитною базою є запорукою сталої діяльності банків у кризовій економіці України. У роботі представлено управлінські кроки здійснення депозитної політики банку, досліджено тенденції розвитку депозитного та кредитного ринків України, розглянуто ризики, з якими стикається банк під час залучення ресурсів та запропоновані методи управління ними, розроблено управлінські заходи стосовно вдосконалення розвитку депозитної політики банків України.

Західна, О. Р. Особливості місцевих бюджетів в умовах децентралізації бюджетної системи України / О. Р. Західна, В. В. Беднарчук, А. О. Млінцова // Економіка. Фінанси. Право. – 2020. – № 12. – С. 26-31.

У статті визначено особливості місцевих бюджетів в умовах децентралізації бюджетної системи України. Наведено економічну сутність місцевих бюджетів. Виділено низку чинників, які виконують місцеві бюджети. Досліджено підходи до трактування сутності поняття «децентралізація». Продемонстровано етапи децентралізації в Україні з 2014 р. та показано їхні результати. Доведено, що якість життя населення та соціально-економічна стабільність у країні багато в чому залежать від ефективної діяльності органів місцевого самоврядування. Наведено напрями реформування, які включає бюджетно-фінансова децентралізація. Розглянуто нормативно-правову базу, яка регулює функціонування місцевих бюджетів в умовах децентралізації. Здійснено комплексний аналіз доходів та видатків місцевих бюджетів України. Проаналізовано динаміку обсягів і структури доходів та видатків місцевих бюджетів України за 2017–2019 рр. Визначено характерні проблеми стану місцевих бюджетів та наведено заходи, які доцільно реалізувати для вирішення цієї ситуації.

Пліс, Г. В. Знайдіть справу власного життя і вам ніколи не доведеться працювати! / Г. В. Пліс // Економіка. Фінанси. Право. – 2020. – № 12. – С. 32-34.

Кужель, О. В. Аудит держави – фундамент, на якому має будуватись країна / О. В. Кужель // Економіка. Фінанси. Право. – 2020. – № 12. – С. 35-40.

У статті досліджено окремі аспекти державної політики цифрового розвитку в Україні, приділено увагу ризикам її реалізації та необхідності їх усунення в майбутньому. На підставі проведеного аналізу статистичної інформації зроблено висновки, які характеризують внесок цієї сфери в розвиток національної економіки України. За результатами порівняльного аналізу інвестиційної активності суб'єктів господарювання окреслено можливості для підвищення дієвості інвестиційної бюджетної політики в указаній сфері.